

РЕШЕНИЕ № 207

гр.Перник, 28.12.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на девети декември през две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 315/2011 г. по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.405а, ал. 7 от КТ.

Образувано е по жалба на Р.С.К.,*** против Постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение от 01.08.2011г. на главен инспектор при Дирекция “инспекция по труда-Софийска област”. С постановлението е обявено съществуването на трудово правоотношение между М.М., на длъжност дояч в кравеферма и земеделския производител Р.К. и е предписано работодателят да предложи сключване на трудов договор.

Оспорващия, чрез пълномощника си по делото излага доводи за незаконосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Твърди, че акта е нищожен, поради липса на компетентност на издателя на акта. Излага съображения, че е налице противоречие с материално правни разпоредби, тъй като неправилно е възприето от административния орган, че е налице трудово правоотношение между страните. Не на последно място, сочи, че лицето по отношение на което следва да се предложи трудов договор непосредствено след извършената проверка е напуснало територията на гр. Брезник и не може да бъде открито. Във връзка с тези доводи претендира да бъде отменено постановлението за обявяване съществуването на трудово правоотношение и да бъдат присъдени направените по делото разноски. Представя се и писмена защита, в която подробно са развити съображения обуславящи краен извод за отмяна на оспорвания акт.

Ответникът по жалбата Дирекция инспекция по труда Софийска област, чрез процесуалният си представител оспорва жалбата изразява съображения, че при издаването на административният акт са спазени всички законови разпоредби и разписани процедурни правила. Намира, че издаденото постановление представлява индивидуален административен акт, издаден при спазване разпоредбите на закона и моли същият да бъде оставен в сила.

Административен съд-Перник, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, като взе в предвид становищата на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 405а, ал. 7 от КТ от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесния акт като неин адресат, срещу надлежна страна по смисъла на чл. 405а, ал. 1 от КТ. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Във връзка с постъпил сигнал с вх. № 0092-4209 от 15.07.2011г. в инспекция по труда Софийска област депозиран от директора на ОД на МВР, служители при

същата дирекция на 26.07.2011г. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на обект: кравеферма, находяща се в гр. Брезник собственост на жалбоподателя. При проверката заварили две лица в обекта единият от тях М.М.. При разговор с последния и попълнена от него декларация по чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ, приложена към административната преписка, проверяващите установили, че лицето работи като дояч в обекта от 6.00ч. до 23.00ч. без трудов договор и е нает от жалбоподателя. При проверката на 26.07.2011г. жалбоподателят не е присъствал, поради което на М. била връчена призовка отправена до жалбоподателя за образуване на административно производство и със същата били изискани документи.

С постановление от 01.08.2011г. на главен инспектор при Д"ИТ" е обявено съществуването на трудово правоотношение между М.М. и Р.С., като земеделски производител, с което приели, че лицето М.М., изпълнява длъжността дояч в кравеферма собственост на жалбоподателя, считано от 01.08.2011г.. Със същото постановление на жалбоподателя е дадено предписание в срок до 03.08.2011г. да предложи на работника сключване на трудов договор.

По делото са разпитани четирима свидетели. Свидетелката Алекова установява факта, че на 26.07.2011г. тя и още двама колети са извършили проверка в кравефермата. Там на място са заварили две лица да доят кравите-мъж и жена. След като са си свършили работата тези лица попълнили декларация, в която собственооръчно са вписали, че работят в този обект, с работно време и срещу уговорено трудово възнаграждение. Показанията на тази свидетелка са последователни и непротиворечиви и кореспондират с останалия доказателствен материал, поради което се ценят в цялост.

Свидетелят Мирчев установява факти и обстоятелства, които касаят проверка извършвана от служители на ОДП гр. Перник по друг случай и с друга цел. Свидетелят Мирчев не е присъствал при извършването на проверката от инспекцията по труда и издаването на оспорвания акт, поради което показанията му не следва да се обсъждат, тъй като не са в пряка връзка с оспорвания акт. От тях може да се направи извод единствено, че лицето М. към 08.07.2011г. се е намирал в гр. Брезник.

Свидетелката Боянова, която живее на семейни начала с жалбоподателя дава показания за извършена проверка от полицията в средата на месец юли, а не за извършена проверка от инспекцията на труда въз основа на която е издаден оспорвания акт. Поради тази причина, не се внася яснота по фактическата обстановка свързана с извършената на 26.07.2011г. проверка. Съдът дава вяра на показанията им в частта, в която същата заявява, че знае, че Р. е сключил граждански договор с М. за извършване на определена работа, както и в частта, в която свидетелствува, че в посочения обект тя и жалбоподателя отглеждат крави като всеки един от тях си има собствени животни. Свидетелските й показания в тази част се възприемат в цялост, защото същите са логични, последователни и в цялост описват дейността по отглеждане на животните, отделно от това и са дадени под страх от наказателна отговорност и кореспондират с представения по делото граждански договор.

Свидетелят Каменов е присъствал на проверката. Същият е останал с убеждението, че проверката се извършва от полицията. След предявяване на декларацията по чл. 402 от КТ същият заяви, че подписа е негов, но е бил принуден да пише, като една жена е диктувала какво да се пише и той е писал. Не знае Р. да е давал работа на Маскуд. Показанията му се ценят дотолкова доколкото потвърждават, че е извършвана проверка и са подписвани декларации.

По делото е приложен граждански договор от 29.05.2011г. между ЗП Р.К. и Маскуд, от които е видно, че страните са се договорили всеки втори и четвърти вторник от месеца да почиства торта на кравите.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Предмет на съдебното производство е оспорване на законосъобразността на постановление без номер с дата 01.08.2011 г. на контролен орган при Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област, с което на основание чл. 405а, ал. 1 от КТ е обявено трудово правоотношение между М.М. и Земеделски производител Р.К., за длъжността "дояр", в кравеферма, находяща се в гр. Брезник и предписание по чл. 405а, ал. 2 КТ, с което контролният орган на инспекцията по труда е указал на Земеделския производител Р.К. да предложи на М.М. сключване на трудов договор. Постановлението се обжалва в цялост.

Според чл. 399, ал. 1 от Кодекса на труда цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности се осъществява от Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" към министъра на труда и социалната политика, а според чл. 4, ал. 1, т. 1 и чл. 15, ал. 1, т. 1 от устройствения правилник на тази агенция тя осъществява контрол за спазване на трудовото законодателство чрез Дирекциите "Инспекция по труда". При и по повод изпълнение на служебните си задължения инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в Кодекса на труда. Съгласно чл. 20, ал. 4, т. 2 от УП при установяване на нарушение на законодателството инспекторът издава постановление по чл. 405а от Кодекса на труда за обявяване съществуването на трудово правоотношение. С оглед на това оспореният акт е издаден от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност, поради което е неприложима разпоредбата на чл. 146, т. 1 от АПК и оспорването в тази част се отхвърля.

Оспореният акт е съставен в законоустановената форма, като неправилното посочване на родово компетентния съд във връзка с обжалването му, не представлява порок, който да има за своя самостоятелна последица незаконосъобразност на акта. Тази грешка не осуетява правото на защита на жалбоподателя, тъй като дори и да бе депозирал жалбата си пред районният съд, то той отново би упражнил своевременно правото си на оспорване, а жалбата му би била препратена по компетентност. Аргумент в тази насока е и разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от АПК. Оспорения акт е издаден в писмена форма и има необходимото съдържание регламентирано в чл. 59 от АПК. С оглед на това настоящия състав приема, че е спазена установената форма и оспорването по чл. 146, т. 2 от АПК е неоснователно.

Съгласно чл. 405а, ал. 1 от Кодекса на труда, инспекцията по труда има право да обяви съществуване на трудово правоотношение, когато установи, че работната сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 от същия кодекс. От съдържанието на текста се налага извода, че за да може да се установи съществуването на трудово правоотношение, към момента на установяването то трябва да съществува, т. е. към този момент да е налице изпълнение на трудови задължения от страна на работника на определено работно място и с определено работно време. От събраните по делото доказателства свидетелските показания на Алекова и декларацията попълнена от М. се налага убеждението, че на 26.07.2011г., в 7.00ч. е полаган труд, изразяващ се в обслужване/доене на животни. На тези доказателства се противопоставят свидетелските показания на Боянова, която заявява, че двамата с жалбоподателя отглеждат крави като всеки един от тях си има собствени животни, но само двамата се грижат за животните и чужда помощ не им е необходима. Тези свидетелски показания се опровергават от представеният по делото граждански договор за изработка от 29.05.2011г. сключен между М. и жалбоподателя. Според убеждението на състава доенето на животни и почистването торта в кравефермата е ежедневна дейност, която предполага непрекъснат процес, а не е еднократно действие с конкретен резултат. В случая със сключения граждански договор, с които страните са се договорили всеки втори и четвърти вторник от месеца М.,*** да почиства торта на животните, за което

да получава възнаграждение от 10лева, настоящия състав го приема за прикрит трудов договор. Това е така, защото на извършената проверка в 7.00ч., когато се подготвят животните за паша не е присъствал жалбоподателя или свидетелката Боянова, които по нейни думи сами се грижат за отглеждането на животните, а в кравефермата са намерени други лица, които са извършвали дейност по обслужване на животните /св. Алекова-влязохме в кравефермата и заварихме двама работници-мъж и жена, които дояха кравите...., те ни помолиха да ги изчакаме да си свършат работата, за да не изключват агрегатите/. С оглед на това състава приема, че при проверката Маскуд не е почиствал торта на животните каквито индиции има в коментирания по-горе договор, а е извършвал доене на животните. Това означава, че на М. е гласувано доверие и са му възложени трудови функции, които самият жалбоподател е следвало да изпълнява. С оглед на това постановлението в частта, в която е обявено съществуването на трудово правоотношение съответства на материално правните разпоредби, поради което оспорването срещу него следва да се отхвърли, тъй като в случая се полага труд в нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ.

По отношение на предписанието по чл. 405а, ал. 2 от КТ, настоящия състав намира, че същото е издадено на погрешно правно основание. Съгласно чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК, административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му. Първите са необходим реквизит на акта и липсата им го опорочава съществено. В случая са налице фактически основания. Въпреки, че акта е издаден на несъответно правно основание, то е несъществено административно-производствено нарушение, защото непосочването или погрешното посочване в акта на правното основание за издаването му не е съществено такова, при условие, че актът съдържа фактическите основания за издаването си както е в случая. На основание чл. 405а, ал. 4 от КТ, въз основа на постановлението по ал. 1, контролните органи на инспекцията по труда дават предписание на работодателя да предложи на работника сключване на трудов договор. В случаите по ал. 1, изречение трето трудовият договор се сключва от датата на възникване на трудовото правоотношение.

С оглед изложеното се налага извода, че оспореният акт е издаден от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност, в писмена форма и с необходимото съдържание регламентирано в чл. 59 от АПК. При осъществената съдебна проверка не се установиха нарушения на материалния закон или несъответствие с целта на закона, които да обосноват отмяна на оспорения административен акт.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на Р.С.К., в качеството му на земеделски производител Р.С.К.,*** срещу Постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение от 01.08.2011г. на главен инспектор при Дирекция "Инспекция по труда-Софийска област".

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

Съдия: